

Danmark, mit fædreland

Tekst: H.C. Andersen - Melodi: Sebastian

1
 I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
 der har jeg rod, derfra min verden går.
 Du danske sprog, du er min moders stemme,
 så sødt velsignet du mit hjerte når.

Du danske friske strand,
 hvor oldtids kæmpegrave
 står mellem æblegård og humlehave,
 dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!

2
 Hvor reder sommeren vel blomstersengen
 mer' rigt end her, ned til den åbne strand?
 Hvor står fuldmånen over kløverengen
 så dejlig, som i bøgens fædreland?

Du danske friske strand,
 hvor Dannebrogen vajer, –
 Gud gav os den – Gud giv den bedste sejr! –
 dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!

3
 Engang du herre var i hele Norden,
 bød over England – nu du kaldes svag,
 et lille land, – og dog så vidt om Jorden
 end høres danskens sang og mejselslag.

Du danske friske strand, –
 plovjernet guldhorn finder. –
 Gud giv' dig fremtid, som han gav dig minder,
 dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!

4
 Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
 hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
 hvor sproget er min moders bløde stemme,
 og som en sød musik mit hjerte når.

Du danske friske strand
 med vilde svaners rede,
 I grønne øer, mit hjertes hjem hernede,
 dig elsker jeg! – Danmark, mit fædreland!